

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 212/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 82/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a z dôvodu nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 82/2008.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že predmetom namietaného konania je rozhodovanie o žalobe obchodnej spoločnosti B. – stav. spol. s r. o., V. (ďalej len „žalobca“), ktorou sa domáha, aby okresný súd určil sťažovateľovi ako žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 348,70 € s príslušenstvom. Žalobca sa v predmetnej veci domáhal uspokojenia svojho nároku formou vydania platobného rozkazu. Keďže sťažovateľ podal proti platobnému rozkazu odpor, okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 24 Cb 82/2008-57 z 21. apríla 2009, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Sťažovateľ namieta, že v predmetnej veci zákonná sudkyňa *„rozhodovala na základe podstrčeného dôkazu FALSIFIKÁTU – ktorý obsahuje podopísované riadky, ktoré sa nezhodujú s ORIGINÁLOM cenovej ponuky. Týmto najhrubším možným spôsobom porušila ľudské právo garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru, čo vykonala aj napriek písomnému upozorneniu“*. Podľa sťažovateľa *„sudcovia sú ZMAFIANIZOVANÍ a obťažujú sťažovateľa ÚMYSELNE CHYBNÝMI ROZSUDKAMI... – teda šikanujú tú stranu konania, ktorá zákon neporušila...“*.

Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že *„Okresný súd Bratislava II v konaní 24 Cb/82/2008 porušil základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru – právo na spravodlivé súdne konanie“*, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 10 000 € a prikázal *„Okresnému súdu Bratislava II konať vo všetkých veciach D. B. bez prieťahov, bez marenia uvedených konaní, bez šikanovania jeho osoby“*.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie

svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 82/2008. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označeného práva z dôvodu, že okresný súd v uvedenom konaní rozhodol na základe nehodnoverného dôkazu (falzifikátu).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Princíp subsidiarity právomoci predstavuje podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ústavný príkaz pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

V danom prípade v namietanom konaní rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 24 Cb 82/2008-57 z 21. apríla 2009, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel, pričom v poučení tohto rozsudku sťažovateľa riadne poučil, že proti nemu sa môže odvolať v lehote 15 dní od jeho doručenia. Sťažovateľ teda mal vo vzťahu k uvedenému rozsudku okresného súdu k dispozícii opravný prostriedok, o ktorom bol (je) oprávnený, ako aj povinný rozhodnúť odvolací súd – Krajský súd v Bratislave, čo vzhľadom na princíp subsidiarity vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť meritórne o sťažnosti sťažovateľa. Námietka sťažovateľa, že „*Okresný súd je povinný rozhodovať riadne, náležite a vychádzať z dôkazov ORIGINÁLOV a nie z FALSIFIKÁTOV! Tým porušuje čl. 6 ods. 1 žiaden význam nemá argumentácia, že mám právo sa odvolať...*“, je z tohto hľadiska irelevantná.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi a žiadosťami sťažovateľa (napr. žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009